

Tourtocht Naarden- Weesp- Muiden. Zondag 11 juni 2023

Verslag van Jesse Scheepstra

Ik arriveerde vroeg bij Roeivereniging Naarden en werd hartelijk ontvangen door Sylvia, die al bezig was koffie, thee en koek voor ons klaar te zetten op de ruime buitenplaats tussen het houten boothuis en de met licht overgoten societeit. Het terrein oplopen is als een schilderij van Monet binnenstappen; de buitengracht van Naarden-Vesting met het riet, de lelies en de stilte is een unieke locatie.

Terwijl de Hunze leden langzaam aankwamen waren de eerste ochtendroeiers al weer terug aan het vlot. Al tijdens het korte overleg, na een onmisbaar rondje zonnebrand, was de zon fel aan het branden. Vier mooie Wherries waren voor ons gereserveerd en tussen de skiff-instructie konden deze rechtstreeks uit het aan het vlot gelegen boothuis worden uitgebracht. De pikhaken, parasols en waterkaarten waren amper verdeeld of de eerste ploegen konden al uitzetten, om de rest bij de eerste brug in de schaduw op te wachten.

De eerste etappe bracht ons door een tunnel van groen, een smalle vaart vol lelies, over de 's Gravelandse vaart richting de Uitermeersluis. We boffen met de bomen langs deze etappe maar mochten niet te gehecht raken aan de schaduw. Onze vertraging bij de start hebben we er aardig uitgeroeid toen we bij de Uitermeersluis aankwamen. Omdat maar één sluisdeur geopend werd was wat geslipte precisie van de stuurlieden nodig. Een eitje voor de Hunze.

Direct na de sluis draaiden we de Vecht op waar mens en koe gezamenlijk de hitte ontvluchtten. Ons verblijf hier was van korte duur want Fort Uitermeer wachtte ons op voor een drankje.

Lekker bijtanken, een rondje zonnebrand, en een uitje naar het imposante ronde fort later, trokken we de drukke Vecht weer op. Geen kans om hier in de schaduw te roeien. We moesten bikkelen door temperaturen boven de dertig. Niet lang nadat we Roeivereniging Weesp en een vuurwerkshow gepasseerd waren kwamen we de vestingstad Weesp binnengevaren. De bochten mogen hier scherper zijn en de passage smaller, maar het werd hier alleen maar drukker op het water.

Aan het einde van de Vecht-etappe was Muiden, waar we meteen de volgende sluis hebben genomen. Ook hier werden de stuurlieden getest op precisie. Even stil liggen aan de vestingwal voor een pitoreske ophaalbrug voordat we aan onze derde en laatste etappe konden beginnen.

De lange rechte Naardertrekvaart, of Muidertrekvaart, begroette ons met een geweldig uitzicht op het Muiderslot. De rest van de tocht berustte op puur uithoudingsvermogen en de zon was ook hier niet genadig. Uiteindelijk bereikten we de buitengracht van Naarden-Vesting en kwamen we rustig zigzaggend weer bij de Roeivereniging Naarden aan. Toen de wherries in wedstrijdtempo blinkend

schoon terug in het boothuis lagen vonden we tot onze verrassing een luxe assortiment aan borrelhapjes voor ons klaarliggen in de glazen societeit. Daar waren we wel aan toe. Gastvrijheid is een tweede natuur voor de helden van Roeivereniging Naarden

Onze Gastvrouw Sylvia is uitbundig bedankt en we hebben minstens zo uitbundig gegeten bij eetcafe Het Hert.

